

Theses Ex Universa Theologia Depromptae

Erffurti

Gibbon de Burgo, Augustinus; Karg, Christian

09 - Tu. 8° 01338 (12)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00011158

urn:nbn:de:urmel-7a7fa2c3-44bc-444d-95c0-f6b7690d2207-00010332-15

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

12

THESES *Ex* UNIVERSA THEOLOGIA

Depromptæ.

Quas

Autoritate & Decreto Almæ Facultatis Theologica Perantiquæ Universitatis Erfurtenfis, pro
utroque Baccalaureatus in S. Theologia
consequendo gradu.

Præside

Adm. Rdo, Spectabili, atq, Eximio Patre
FR. AUGUSTINO GIBBON DE
BURGO, Ordinis Eremitarum S. Augustini per
Saxoniam & Thuringiam Vicario Generali, SS.
Theologiæ Doctore, & Profes. Publ.

*In Auditorio Cœlico, Anno reparate Salutis Mil-
lesimo, Sexcentesimo, Quinquagesimo Nono, ad Diem Men-
sis Septembris, horis ab octava matutinâ ad decimam, &
pomeridianâ à primâ ad tertiam,*

Sapientum disquisitioni agitandas exponet propugnaturus

Adm. Rdu. Dominus

M. CHRISTIANUS RARG / Decanus Capituli ruralis
Mellerstadiensis, & Parochus Regiscurianus.

ERFFURTI,

Typis FRIDERICI MELCHIORIS DEDEKINDI.

TO 1832

urn:nbn:de:urmel-7a7fa2c3-44bc-444d-95c0-f6b7690d2207-00010332-15

Reverendissimo, Pranobili, & Amplis-
simo DOMINO,

D. JOANNI AB

**HEPPENHEIM, dicto à Saal/
Ecclesiæ Metropolitanæ Moguntinæ Decano,
Cathedralium Wormatiensis & Herbipolensis respe-**
ctivè præposito & Canonico Capitulari,
EMINENTISSIMI

ARCHI-EPISC. MOGUNT.

**Consiliario intimo, Novi Monasterii Præposito
dignissimo &c.**

Nec non

'Reverendissimo, & Amplissimo Domino,'
DOMINO

JOANNI MEL-
CHIORI, EPISCOPO DOMI-
TIOPOLITANO, S.S. Theol. D.

EMINENTISSIMI AC REVERENDISSIMI
ELECTORIS MOGUNTINI,
PRINCIPIS HERBIP. Suffraganeo, & in Spiri-
tualibus Vicario Generali, insignis Collegiatae no-
vi Monasterii Decano,

CÆTE-

CÆTERISQUE ADMODUM
REVERENDIS, AC MAGNIFI-
CIS DOMINIS DOMINIS EJUSDEM
ECCLESIAE CANONICIS
CAPITULARIBUS

*Dominis Dominis meis perquam Gratio-
sis, & observantissimis.*

Reverendissimi, Amplissimi, Admodum
Reverendi, ac Magnifici D.D.

Montes sine Vallibus esse non solent: quis ignorat proceres
in hoc mundo à supremo Numine electos, directos, & sapien-
tissimè constitutos esse Montes Honorum, Montes Virtutum,
Montes propinquiores Cœlis? sunt enim illi de quibus Regius
Vates Psalmo 103. rigans montes de superioribus suis. Ve-
stram, O montes Deo consecrati? humillimam Vallem me-
esse profiteor, hasq; Theologicas Theses submisso animo, to-
toq; Christiano dedicandas duxi, hoc unicum obnixè rogans,
ut serenis oculis intueri, dextris Gratos, & benevolis ample-
cti non dedignentur. Summè interea gaudebo, si semper esse
possim

*Reverendissimorum, Amplissimorum, Gra-
tiosorum Dominorum D. ceterorumq; Admodum Re-
verendorum ac Magnificorum Dominorum
semper observandissimorum
Humillimus ac obedientissimus
Clicus & Servus*

**M. Christianus Karg/ Decanus Capitul. ru-
ralis Mellerstadiensis, & Parochus in Röntgshoven.**

I.

Arī primum movens, primum efficiens;
& semper aliquid fuisse quod est necessarium,
& non possibile, per effectus, id est, creaturas natura-
liter demonstramus, Essentia, seu natura divina Me-
taphysicè spectat, rectè definitur: Aseitas intellectu-
alis, vel, Ens à se intellectuale.

II.

Deus est summè simplex, omnis compositionis expers, infinitus in
quovis genere Entis, & perfectionis excogitabilis, æternus, immensus, &
ubiq; præsens, per Essentiam, Potentiam, & Præsentiam, etiam spatiis
imaginariis. De potentiâ absoluta est intuitivè visibilis ab oculo cor-
poreo, non per modum causæ principalis, sed instrumentalis.

III.

Repugnat substantia supernaturalis, cui Lumen gloriæ, Visio Bea-
tifica connaturaliter debeantur. Intellectus cum Lumine gloriæ con-
currit activè ad Visionem Beatificam; non tamen indè sequitur, quod
majoritas vel minoritas Visionis Beatificæ non desumatur præcisè à virtu-
te elevante nostrum intellectum, id est, à lumine gloriæ.

IV.

Implicat, quâcunq; potentiâ spectatâ, species impressa creata Divi-
næ essentia: secus de specie expressa judicandum. Visio Beatifica in
omnibus Beatis est ejusdem speciei: per quamlibet videt Beatus omnia
prædicata necessaria, & intrinseca Dei: imò implicat essentiam intuiti-
vè sine attributis, aut unum attributum non viso alio videri; & idem de
Divinis Personis censemus.

V.

Deus à nullo intellectu creato, aut creabili comprehendī potest;
quapropter omnes creaturas posibles ex vi Visionis Dei videri repugnat.

A 3

Datur

Datur in Deo intellectus verè & propriè; nec non scientia strictè sumpta, non per modum actus primi, sed purissimi secundi. Ejus objectum primarium est Ens Divinum prout comprehendit omnia prædicata intrinseca DEI, tam absoluta, quàm relativa.

VI.

Scientia Divina rectè dividitur in scientiam simplicis intelligentiæ, & in scientiam Visionis. Scientia simplicis intelligentiæ est causativa rerum virtute & remotè; Scientia autem approbationis (quæ ad scientiam Visionis est reducenda) est causa illarum proximè & in actu secundo; quæ res si per impossibile deficerent, Deus tamen æq; omnipotens maneret.

VII.

Deus certo cognoscit futura contingentia absoluta, in decretis efficacibus tanquam in medio; suntq; illi ab æterno præsentia. Cognoscit item futura contingentia conditionata; imò, propter infinitum suum, modum intelligendi cognoscit Deus quoq; non entia; neq; eum latent quæcunq; sive mala, sive bona sint, factibilia à creaturis,

VIII.

In Deo est voluntas per modum actus secundi, & non spectat ad constitutum formale divinæ naturæ. Dividitur in antecedentem & consequentem; efficacem & inefficacem. Dantur prædefinitiones antecedentes ex se efficaces, attingentes omnes effectus creatos, etiam liberos, à fine usq; ad finem fortiter, sed tamen suaviter, & sine præjudicio libertatis.

IX.

In Deo datur vera providentia, quæ per media à se præparata & electa assequitur finem, saltem operantis. Prædestinatio consistit formaliter, & in recto in actu intellectus, nempe in imperio rationis, connotando in obliquo electionem efficacem mediorum gratiæ. Electio efficax ad ultimum ad gloriam per modum præmii comparandam, peracta est ante prævisionem meritorum. Reprobatio autem positiva fit post prævisa demerita.

X. DEUM

X.

DEUM esse Unum & Trinum fides docet. Trinitatis Myſterium ratione naturali demonſtrari, etiam ſuppoſitâ revelatione, nequit. In divinis duæ ſunt preceſſiones reales immanentes, & vitales, quarum una eſt per intellectum, qua procedit Verbum, altera per voluntatem, quâ Spiritus S. Illius proceſſio eſt generatio, huius verò, minimè.

XI.

Verbum procedit per ſe ex cognitione omnium divinarum, quæ intrinſecè, & formaliter ſunt in DEO: item ex cognitione creaturarum poſſibilium; ſecus ex cognitione creaturarum exiſtentium. Si Spiritus S. à Filio non procederet, ab illo realiter non diſtingueretur. Miſſio eſt proceſſio unius Perſonæ ab aliâ cum connotatione effectus temporalis, qui ei ſpecialiter attribuitur.

XII.

Quatuor ſunt in DEO relationes originis: non tamen omnes realiter inter ſe diſtinctæ. Sicut tres ſunt in divinis Perſonæ, ita tres ſubſtantix relativæ. Tres Perſonæ divinæ formaliter conſtituuntur proprietatibus relativis; ac per eas realiter inter ſe diſtingvuntur. Relationes in divinis, formaliter ut tales dicunt perfectionem.

XIII.

Dari Angelos fides docet: ratio verò nec à priori nec à poſteriori demonſtrat. Creati ſunt cum mundo corporeo, Simples, Spirituales, immortales & incorruptibiles. Licet ſit eadem forma, quâ Angeli ſunt & intelligunt, non tamen eadem ratione eſt principium eſſendi, & intelligendi; adeoq; eſſentia Angelica non eſt ipſa potentia intellectiva Angeli.

XIV.

Futura contingentia libera, & ſecreta cordium naturaliter & ex ſe non intuetur Angelus, ſed ſolus ſcrutator cordium DEUS, legitur in Scriptura. Si DEUS crearet novum Angelum, novam ſpeciem etiam aliis infunderet; unde habes, Angelos intelligere per ſpecies à DEO datas, non à rebus acceptas.

XV. Lucifer

XV.

Lucifer doluit de bono DEI, appetendo suam singularem excellentiam: hinc primum ejus peccatum fuit Superbia, cui annexa erat invidia, Torquetur nunc ab igne corporeo, vel in inferno, vel in aëre caliginoso: dicere autem, quod in aëre non sit locus poenalis demonum, est error: non enim in aëre minuitur poena inferni, sed secum gerunt ignem gehennæ.

FINIS.

